

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Catechismvs, Dat is, De Christelijcke leeringhe/ in
maniere van t'samen-sprekinghe tusschen den Meester
ende den Discipel**

Coster, Franciscus

T'Antvverpen, 1607

Vande vier uytterste.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39385

hoort : ende dese sonden oock dic-wils in dit leuen plagh te straffen.

M. Van wien wordt de mensch tot sonden ghebrocht?

D. Van dyj vijanden sijner sielen : te weten/
1. Den dupuel. 2. De wereldt. 3. Het vleesch. On-
der de welcke de dupuel de principaelste is : die de
wereldt / dat is wereldsche menschē / gebruyccht als
sijne dienaers / ende het vleesch als sijn instrumēt.

M. Deur wat middelen valt de mensche in
sonden ?

D. Ten eersten / comen quade ghepeyzen / daer
nae volght quaede behaghen / ten lesten / t'consent
vol-mascht de sonden.

M. Hoe comen de quade ghepeyzen ?

D. Meesten-deel deur onse vijf sinnen niet wel
bewaert : te weten. 1. Sien. 2. Hooren. 3. Giecken.
4. Smaecken. 5. Ghevoelen: want deur die
comen sy inde dyj crachten der sielen : te weten/
1. in't verstandt / die de ghepeyzen ontfanght.
2. in de memorie / die-se bewaert. 3. in den wille/
die het behaghen neint ende consent gheeft.

M. Wat sal ick doen , om alle sonden wel te
schouwen ?

D. Het ghene dat de Wijse-man met dese woer-
den vermaent : *In allen v Wercken peyst op v uytter-
ste, soo en sult-dy inder een Wigheydt niet sondighen.*

M. Welck zijn de uytterste ?

D. Dit zijn de vier uytterste den menschen be-
schreuen :

Doodt. Doydeel. Helle / ende het Eeuwigh leuen.
D'eerste twee ouer-comen allen menschen / het
verde alle die in dood-sonde steruen / het vierde al-
len die in Godts gratie vā deser wereldt scheyden.

M. Hoe sal ick profijtelijck van de doodt
peyzen?

D. Dicht-wils ende eerstelijck dese vijf puncten
ouer-dencken: 1. De sekerheydt des doodts / die
nienandt ontgaen en tan. 2. De onsekerheydt van
de ure des doodts. 3. Dat alle dinghen te verlaten
sijn. 4. Dat wy tot dit leuen nimmermeer en
sullen weder-keeren. 5. Dat wy alleen in d'onbe-
kende landt moeten reysen / sonder eenigh ghe-
selschap.

M. VVat magh ick profijtelijck peyzen van't
ordeel Godis?

D. Dese vijf dinghen: 1. Dattet Godt daer al
onder-soccken sal / goedt ende quaedt / ghedaen
ende ghelaten. 2. De eerstigheydt der dupuelen/
die ons sullen beschuldighen. 3. De beschaeft-
heydt inde teghen-wordigheyt der gantscher we-
relde. 4. De stranghigheydt des liechters / die niet
een ledigh woordt en sal onghestraft laten. 5. De
rechtfertighe ende ten ewighen daghe duren-
de sententie.

M. VVat magh ick nuttelijcken van de helle
peyzen?

D. 1. Dat daer gheen goedt en is. 2. Dat daer
alle quaedt is / in alle crachten ende ledekens der
sielen ende des lichaems. 3. Dat de grootheydt
der pijnen niet alleen onsprekelyck / maer oock
onpeyseleyck is. 4. De ewigheydt deser pijnen/
die al-soo langhe dueren sal / als Godt sal Godt
blijuen. 5. Dat-men die pijnen met een doodt-
sonde verdient / ende oock lichtelyck can ontgaen/
soo langhe als wy hier leuen.

M. Wat

M. VVat sal ick profijtelijck peysen van d' eeuwigh leuen?

D. 1. Dat daer gheen quaedt en is / hoe cleyn het zij. 2. Dat daer alle goedt is / meer dan wy connen begheren oft ghepeyken. 3. Dat wy sullen in den seluen stoel sitten met Christo / ende deur het selue saligh zyn / daer Godt deur saligh is: dat is/ deur de Godtheypdt. 4. Dat dese glorie ten eeuwighen daghe ons niet en sal benomen warden/ oft vermindert. 5. Dat het seer licht is tot dese glorie te gheraekken: te weten / onder-houdende de gheboden Godts / die niet swaer en zyn om te vol-brenghen.

M. Ghy hebt wel gheantwoordt: leeft nae dese leeringhe. Want het eeuwigh leuen niet ghegheuen en wordt veur ledighe woorden , maer veut deughdelijke wercken: noch veur vele weten , maer veur vele doen.

F I N I S.

M 3 A C H T